In ziua sărbătorii Marelui Octombrie

Se împlinesc astăzi 50 de ani de cînd salvele tunurilor de pe crucișătorul „Aurora“ vesteau lumii întregi acel eveniment de o însemnătate deosebită pentru istoria omenirii: victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Împreună cu popoarele Uniunii Sovietice, semicentenarul primei revoluții socialiste victorioase este sărbătorit de întreaga omenire progresistă, de forțele democratice de pretutindeni.

În această jumătate de secol care a trecut de la constituirea primului stat socialist din lume, poporul sovietic a înfăptuit, sub conducerea partidului său comunist, vaste schimbări înnoitoare în toate domeniile vieții economice și social-politice. În patria lui Lenin, și sportul cunoaște astăzi o înflorire fără precedent.

Publicăm cîteva cifre și fapte semnificative, privind dezvoltarea sportului sovietic în acești 50 de ani.

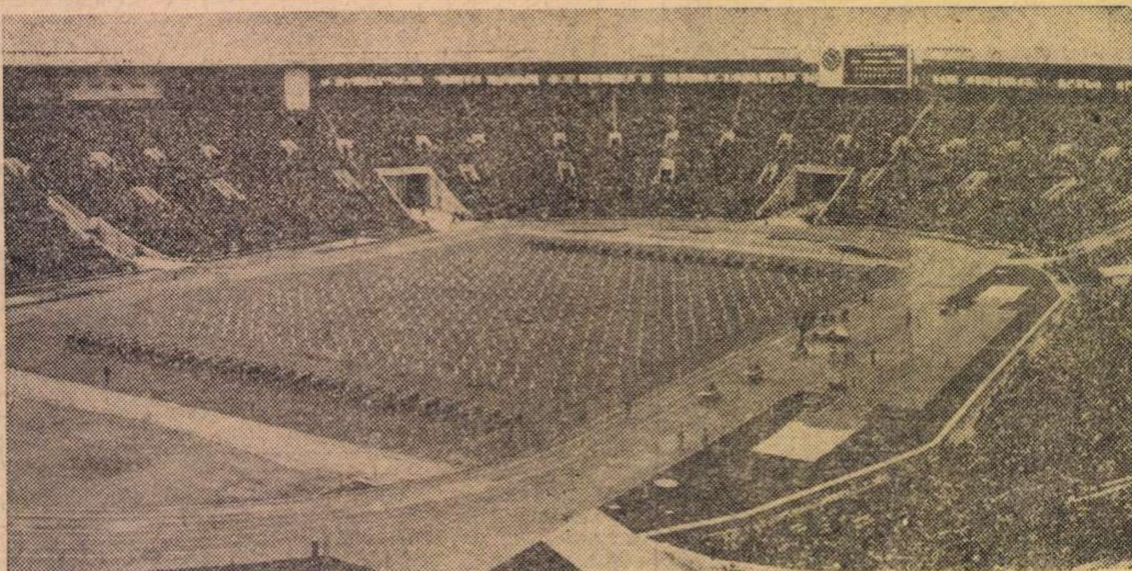
Cifre și fapte din sportul sovietic

● Participînd pînă acum la patru Olimpiade de vară și la trei ediții ale J.O. de iarnă, sportivii sovietici au obținut în total 294 medalii de aur, 234 de argint și 210 de bronz. În rîndurile lor se află campioni la 22 discipline sportive olimpice.

● În fiecare an, peste 10 000 de sportivi sovietici participă la competiții peste hotarele țării. Un număr egal de oaspeți sportivi vizitează anual U.R.S.S. În medie, sportivii reprezentativelor sovietice sînt zilnic angajați în două competiții internaționale. În cursul anului trecut, sportivii sovietici au luat parte la 66 de competiții oficiale pentru campionatul mondial sau european. În 40 dintre ele, ei au ocupat primul loc, iar în alte 11 s-au clasat pe locul secund.

● 97 de reprezentanți ai mișcării sportive din U.R.S.S. activează în cadrul a 16 organisme sportive internaționale. Dintre aceștia, 22 de activiști sportivi sovietici ocupă posturi de vicepreședinți, 35 sînt membri ai comitetelor executive, iar 63 fac parte din comisiile tehnice ale federațiilor sportive internaționale.

● Statistica ultimilor 20 de ani arată că fruntașii sportului sovietic au stabilit, în acest interval de timp, cifra totală de 1 583 recorduri mondiale și europene. 360 de asemenea performanțe au fost obținute în sportul halterelor, 167 la atletism, 140 la parașutism, 60 la patinaj viteză, 30 la ciclism, 29 la înot, 23 la aviație sportivă.

Tineri gimnaști demonstrează în fața celor 100 000 spectatori, din tribunele stadionului „V. I. Lenin“ din capitala Uniunii Sovietice Foto: TASS

IERI ȘI AZI

Sînt îndeobște cunoscute succesele sportului sovietic în arena internațională. Nu mai este necesar deci să enumerăm victoriile atleților sovietici la Jocurile Olimpice, la campionatele mondiale și la alte competiții de anvergură. În ultimele două decenii au fost multe asemenea victorii și ele au ridicat autoritatea Uniunii Sovietice pe tărîmul sportului.

Se știe că și înainte de Marea Revoluție, sportivii ruși se puteau mîndri cu o veche tradiție, chiar cu succese în arena mondială. Patinatorul Panin, scrimerul Zakovoro, halterofilul Geaplinski, luptătorii Podubnii și Zaikin se bucurau de renume. Dar, lipsind baza de mase, dezvoltîndu-se în cadrele înguste ale unei activități reduse, sportul Rusiei țariste nu putea nicidecum aspira la un rol fruntaș în arena mondială. Este suficient să amintim că la Olimpiada din 1912, delegația rusă a ocupat locul 15—16 pe națiuni. În întreaga țară activau în cluburi 50 000 sportivi, numărul total al stadioanelor și terenurilor de sport era de 156. Cifre de-a dreptul mizere.

O comparație cu prezentul este deosebit de edificatoare. Astăzi, în U.R.S.S. nu mai puțin de 50 milioane de oameni practică în mod organizat sportul, la dispoziția lor existînd 500 000 de baze sportive — stadioane, săli, bazine, terenuri diferite. Cu alte cuvinte, făcînd o aritmetică simplă, fiecare al patrulea cetățean sovietic este un sportiv, iar pentru fiecare sută de iubitori ai sportului stă la dispoziție o bază sportivă bine utilată.

Istoria drumului înainte parcurs de sportul sovietic în cei 50 de ani de existență cuprinde numeroase pagini memorabile. Imediat după Revoluția din Octombrie, a început căutarea noilor forme de organizare sportivă. Inițiativele principale au revenit tineretului leninist — Comsomolul. În 1921—22 apar primele cluburi sportive: „Spartak“ la Petrograd, „Furnica“ la Moscova, „Tînărul roșu“ în Bielorusia. Anul 1923 marchează înființarea asociației sportive voluntare DSO „Dinamo“, din inițiativa lui Felix Dzerjinski. Au urmat, în 1928, ȚDKA (azi, ȚSKA), apoi Lokomotiv, Burevestnik, Vodnik și celelalte cluburi și asociații sportive unionale și republicane, azi în număr de 37. În ultimii ani au fost înființate și cluburile sportive școlărești: „Iunosti“ în R.S.F.S.R., „Smena“ în Ucraina și altele.

O deosebită dezvoltare a luat și sportul sătesc. În 1940, colectivele sportive de la sate reuneau, pe întreg teritoriul U.R.S.S., aproximativ 900 000 de iubitori a sportului. Azi, pentru a face o utilă comparație, o singură organizație sportivă sătească din R.S.F.S.R., anume „Urojai“, numără în rîndurile sale peste 4 milioane și jumătate de membri.

Mișcarea sportivă din Uniunea Sovietică are astăzi o temeinică bază materială și organizatorică, lucru ce promite împlinirea acelui deziderat prețios, al includerii educației fizice în viața fiecărei familii. Există acum în țara sovietelor orașe ca Severodonețk, Salavat, Novaia Kahovka și altele, care pot purta pe drept titulatura de „orașe ale sportului“. Aproape întreaga populație a acestor localități este legată nemijlocit de practicarea sportului, toți locuitorii, tineri sau vîrstnici, își petrec timpul liber pe terenurile și bazele sportive. Exemplul acestor orașe tinere este urmat și de altele. Pe zi ce trece, mișcarea sportivă de mase din U.R.S.S. devine a întregului popor.

Cel mai puternic dintre cei puternici

În urmă cu trei ani, la J.O. de la Tokio, s-a înregistrat una din cele mai mari surprize din istoria sportului cu haltere. Sovieticul Iuri Vlasov — halterofilul cu forță titanică, cotat pe atunci drept cel mai puternic din lume — a fost învins de tînărul său compatriot, Leonid Jabotinski!

Voinicul din Zaporoje, acest colos de 1,88 m și o greutate de 160 kilograme, a devenit apoi campion mondial (de două ori consecutiv) și a depășit recordul mondial al lui Vlasov (580 kg), considerat multă vreme de netrecut. Astăzi, pe lista recordmanilor lumii figurează numele lui Jabotinski cu performanța de 590 kg, o invitație la atingerea limitei celor 600 kg!

Cîteva date legate de viața celui mai puternic sportiv din lume ni se par interesante. Leonid Jabotinski, în vîrstă de 29 de ani, este fericitul tată al unui băiețaș de 5 ani. **„Ruslan, fiul meu, —** spune Leonid — **va fi desigur halterofil, deși, acum, dezvoltarea sa fizică nu lasă să se întrezărească acest lucru. Este și normal. La copiii mici nu poți anticipa calitățile care se cer unui halterofil. Așa am fost și eu. Pînă la vîrsta de 15 ani, nimeni nu-și închipuia că voi deveni așa... cum mă vedeți azi. Esențialul constă ca îndrumarea spre sportul cu haltere să o primești la o vîrstă care variază între 13 și 15 ani. Ca adolescent, pe cînd lucram la uzina de tractoare din Harkov, antrenorul de haltere Mihail Svetlicinîi mi-a propus să practic acest sport. Zis și făcut. După puțină vreme, mă îndrăgostisem de bara de metal! Mamei și tatălui (care au o înățime și o greutate medie) aproape că nu le venea să creadă că Leonid al lor crește și se dezvoltă pe zi ce trece. La vîrsta de 19 ani obțineam primele rezultate valoroase. De atunci au trecut aproape 10 ani de muncă asiduă și iată-mă acum în pragul celor 600 de kilograme“.**

În ciuda greutății și staturii sale de „Hercule“, Leonid Jabotinski este un sportiv multilateral, cu o detentă și o elasticitate demnă de relevat. Cine ar putea crede că un om cu o greutate de 160 de kilograme sare în lungime — fără elan — 3 m și efectuează o sută(!) de ridicări din stînd pe umeri la paralele, joacă baschet și tenis de masă?

Și totuși, acesta este atletul Leonid Jabotinski, care, fără calitățile enumerate mai sus, la care se adaugă forța sa titanică, n-ar putea să bată la ușa performanței mult visate în sportul halterelor: 600 de kilograme!

De la trimisul nostru special, CONSTANTIN MACOVEI:

Echipele de gimnastică ale României în vădită inferioritate

Ora tîrzie la care s-a încheiat duminică seara concursul de gimnastică de la Dessau, dintre echipele reprezentative ale R. D. Germane și României, nu ne-au permis să furnizăm mai multe detalii asupra întrecerii la exercițiile liber alese. Avantajul net luat de echipele R. D. Germane la „impuse“ le-a permis ca duminică să lucreze cu și mai multă dezinvoltură, să-și etaleze și mai pregnant înalta clasă, prezentîndu-ne exerciții de mare dificultate, executate cu multă decizie, siguranță și hotărîre — ceea ce a avut drept consecință o notare superioară, de altfel pe deplin meritată. Aceleași cuvinte de laudă se cuvin și echipei masculine a gazdelor — foarte omogenă, de un ridicat nivel tehnic, cu o deosebită forță fizică — care la ora actuală se poate număra printre cele mai bune din lume.

Ce au făcut echipele noastre în fața acestor adversari valoroși? Revenindu-și oarecum după „șocul“ din prima zi, fetele au lucrat duminică mai aproape de valoarea lor reală, îndeosebi la paralele și sol. La sărituri, în schimb, au fost depășite net pentru că, din păcate, antrenorii noștri n-au observat pînă acum că gimnastele noastre fruntașe nu știu pur și simplu să sară. La Dessau, de pildă, echipa noastră feminină a fost pusă în vădită inferioritate de reprezentativa R. D. Germane. La bîrnă, de asemenea, exercițiile echipei noastre sînt depășite de nivelul internațional, n-au nici dificultatea exercițiilor cu care se prezintă alte gimnaste, din alte țări și nici o compoziție adecvată. Cu simple „plimbări“ pe bîrnă, nu se poate spera să se obțină prea mult azi pe plan mondial. Poate că totuși diferența nu ar fi fost atît de mare în favoarea gazdelor, dacă unele gimnaste românce nu ar fi concurat mult mai slab decît ne așteptam. Ne gîndim, de pildă, în primul rînd la Rozalia Filipescu, situată pe ultimul loc în echipă, și la Rodica Apăteanu, ultima avînd scuza că, înainte cu două zile de concurs, a fost bolnavă.

La masculin, doar Tohăneanu și Mihaiuc s-au ridicat la nivelul posibilităților lor cunoscute. Tînărul Mihaiuc, la prima lui selecționare în echipa reprezentativă, a confirmat încrederea, cîștigînd solul cu 18,85 și îndeplinindu-și norma de maestru al sportului.

★

Rezultate tehnice: echipe: masculin R.D.G. 561,10, România 545,60; feminin: R.D.G. 375,95, România 363,45 p; individual compus feminin: Karin Janz 76,70, Erika Zuchold 76,65, Marianne Noak 74,85, Elena Ceampelea 74,50, Marita Bauerschmidt 73,50, Ute Starke 73,40; individual compus masculin: Peter Weber 112,90, Klaus Koste 112,50, Siegfried Fülle, 111,60, Werner Dolling 111,35, Gunter Beier 110,85, Tohăneanu 110,65.

GEIMAN: 4:08,0 pe 400 m liber

Înotătorul sovietic Semion Belitz Geiman a stabilit un nou record al U.R.S.S. în proba de 400 m liber cu timpul de 4:08,0. Performanța lui Geiman, obținută într-un bazin de 25 m, este superioară cu 4,3 sec. vechiului record unional.

Echipele române au învins Italia și Suedia

(Urmare din pag. 1)

lia, la Spor Ve Sergi Saray. Conform așteptărilor, voleibaliștii români au cîștigat ușor, cu 3—0 (7, 5, 8), în 58 de minute. Întîlnirea a fost condusă de arbitrii Ozkilici (Turcia) și Szalay (Ungaria), care au avut o misiune ușoară. Antrenorii S. Mihăilescu și Fl. Balaiș au dat indicația judicioasă ca jucătorii noștri să susțină întrecerea într-un ritm lent, pentru a face economie de forțele atît de necesare meciurilor de marți și miercuri. Echipa română a respectat aceste indicații, dar, din păcate, a făcut și numeroase greșeli de tehnică, uneori foarte supărătoare. Au jucat Crețu, Ganciu, Udișteanu, Smerecinschi, Christiani și Szöcs, din rîndul cărora se cuvine a fi remarcați, *pentru că au greșit mai puțin*, Christiani, Udișteanu și Ganciu. Din echipa Italiei, îi menționăm pe trăgătorii principali Fegino, Nencini și pe ridicătorul Mescali.

În sala Selim Sirri Tarcan, din Ankara, reprezentativa feminină a României, participantă la turneul pentru locurile 9—15, a întrecut Suedia cu 3—0 (3, 0, 4), în 39 de minute. Scorul ne scutește de comentarii. În această partidă, arbitrată de Orhan (Turcia) și Veuillemier (Elveția), au fost introduse în teren inițial Szekely, Florescu, Constantinescu, Bogdan, Ștefănescu și Rebac, fiind folosite pe parcurs Baga și Popescu.

Alte rezultate: feminin, turneul pentru locurile 1—8: Ungaria — Bulgaria 3—0 (12, 12, 11), R.D.G. — Olanda 3—1 (5, 15, —8, 5), U.R.S.S. — Cehoslovacia 3—0 (12, 12, 11). Polonia — Izrael 3—0 (2, 2, 4). U.R.S.S. — Izrael 3—0 (7, 1, 1); masculin, turneul 1—8: Polonia — Iugoslavia 3—0 (7, 13, 12).

Turneul feminin pentru locurile 1—8 se încheie marți cu meciurile Polonia — U.R.S.S., Bulgaria — Olanda, Cehoslovacia — Ungaria și R.D.G. — Izrael.

România mai are de jucat la băieți cu R.D.G. (marți), Ungaria (miercuri), iar la fete cu R.F.G. (marți) și cu Turcia (miercuri).

Un nou record mondial la aruncarea discului — femei

SAO PAULO. În cadrul unui concurs atletic desfășurat la Sao Paulo, atleta vest-germană Liesel Westermann a stabilit un nou record mondial la aruncarea discului, cu performanța de 61,26 m. Vechiul record aparținea Tamarei Press (U.R.S.S.) cu 59,70 m, stabilit la 11 august 1965, la Moscova.

★

● În „C.C.E.“ la handbal feminin: Ferencvaros — Empor Rostock 7-4 (4-1). Returul, la 17 noiembrie, la Rostock.

TURNEE DE ȘAH

TUNIS. Clasamentul după 15 runde al turneului interzonal de șah de la Soussa (Tunisia) a fost întocmit anulîndu-se partidele disputate de Fischer, care s-a retras din concurs. Conduce Larsen cu 10½ puncte, urmat de Gligorici cu 10 puncte.

★

VENEȚIA. Turneul internațional s-a încheiat cu victoria lui Jan Donner (Olanda) cu 11 puncte din 13 posibile. Petrosian a ocupat locul 2—3, la egalitate cu Evans — 10 puncte. Pe locurile următoare: Janosevici și Pachman 8, Lengyel și Robatsch 7½ p, Tatai 6.

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr 16 telefon 11 10 05 interurban 72 și 236 Telex: sportrom buc. 180 Tiparul: I. P „Informația“ str. Brezoianu 23—25. 40 365
PREȚUL ABONAMENTULUI: 1 lună: 6,50 lei; 3 luni: 19,50 lei; 6 luni: 39 lei; 1 an: 78 lei.